

N° 146. Folkethingets Forhandlinger.

2281 Begjæring fra L. C.

den for Hjørring Amts 3die Valgkreds (L. C. Nyholm) om Drlov.

(Begjæringen findes i Tillæg A Spalte 2311—12; 1ste Del af eneste Behandling i Tidenden Sp. 1755—56; Udvalgets Betænkning i Tillæg B Sp. 289 ff.).

Ordføreren (Alberti): Den Begjæring, som Folkethingetsmanden for Hjørring Amts 3die Valgkreds (L. C. Nyholm) har indleveret, og som har givet Anledning til den foreliggende Sag, findes trykt i Tillæg A Sp. 2311—12; den indeholdes i en Skrivelse til Formanden, der lyder saaledes: „Formedst en nødvendig Rejse til Udlandet er jeg saa fri at bede om Drlov i c. 6 Uger.“ Det er denne Begjæring, som skal afgjøres ifølge § 42 i Folkethingets Forretningsorden, hvorefter det vil ses, at Drlov, som gaar over 14 Dage, meddeles af Thinget. Jeg maa antage, at Ordet „Drlov“ saavel efter sin sproglige Bemærkelse som efter den Betydning, der er givet det i Forretningsordenen og efter det Præcedens, som habes ved et tidligere Tilfælde af lignende Art, gaar ud paa, at der skal meddeles en Rigsdagsmands Tilladelse til at forlade Thinget; dersom det ikke var saaledes, vilde der ikke have været nogen Grund til at give en anden Bestemmelse om dette Tilfælde i Landsthingets Forretningsorden. Landsthinget kjender nemlig ikke Noget til „Drlov“, men det er, der tilstrækkeligt, at den paagjældende Rigsdagsmand, som ønsker at være borte fra Landsthinget, „anmelder“ — som det hedder — „sit Forsald for Formanden“. En blot Anmeldelse er altsaa efter Folkethingets Forretningsorden, navnlig sammenholdt med Landsthingets, ikke tilstrækkelig, men der har, saavidt mig bekjendt, kun været eet Tilfælde, hvort en Rigsdagsmand i Folkethinget har begjært og erholdt Thingets Drlov til Bortrejse til Udlandet. Dette skete i December i 1859, og den Paagjældende, som da begjærede Drlov, var Biskop Monrad, der nemlig var fratraadt en Ministerpost, medens

45de Møde. Ordentlig Samling, 1871.

Nyholm om Drlov. 2282

Kotwitt var bleven Conseilspræsident. Den Begjæring, som Monrad dengang indgav, var imidlertid motiveret; der fandtes en Begrundelse af hans Begjæring, hvorefter en saadan mangler i Kapitan Nyholms. Monrads Begjæring findes i Anhang A til Rigsdagstidenden for 1859—60, og da den er meget kort, samt danner et Slags Præcedens for det foreliggende Tilfælde, ubeder jeg mig den høitærede Formands Tilladelse til at oplæse den; den lyder saaledes: „Da jeg idag tiltræder en Udenlandsrejse, og da det neppe vil være muligt, at den Rigsdagsmand, der maatte blive valgt i mit Sted, dersom jeg nedlagde mit Mandat, vilde kunne komme til at deltage i Rigsdagens Forhandlinger i denne Session, tillader jeg mig at anmode Folkethinget om i Henhold til Forretningsordenens § 45 at meddele mig Drlov for denne Session. Kjøbenhavn, den 10de December 1859.“ Denne Begjæring var altsaa ikke blot begrundet paa en forestaaende Udenlandsrejse, men ogsaa paa den Omstændighed, at der formentlig ikke vilde være saamegen Tid til et nyt Valg, at den, der maatte komme i den bortreiste Rigsdagsmands Sted, kunde blive valgt under Sessionen. Jeg tør nu vel anse det for afgjort, at en Rigsdagsmands Bortrejse, hvad enten Drlov meddeles eller ikke, bliver et Mellemværende mellem ham og Vælgerne, thi en Rigsdagsmands Valg maa jo, navnlig med Hensyn til den Maade, hvorpaa Folkethingsvalgene ske, betragtes som et Slags Kontrakt mellem Rigsdagsmanden og hans Vælgere om, at han skal være tilstede og repræsentere den paagjældende Valgkreds under Rigsdagens Møder. Jeg kan ikke antage, at en Drlovs Tilstaaelse egentlig med Høie kan paaberaabes af en Rigsdagsmand som en fuldstændig Gjennemmel til at opgive og tilfidesætte den Kontrakt, som han har med sine Vælgere eller sin Valgkreds, men en vis Betydning vil dog en saadan Drlovstilladelse have, idet en Meddelelse af en Drlov heri Thinget indeholder en Renunciation, et Afstald fra Thing-